

Voorganger: ds. Mark van Leeuwen (Rotterdam)

Thema: *Een tweede kans? n.a.v. Johannes 21:15-17*

Eén van de meest gebruikte toetsen op mijn laptop is de *delete-knop*.

Ik heb nooit leren typen, maar dat maakt allemaal niet meer uit, want ik tik gewoon mijn teksten op het scherm. Daarna zie ik wat het geworden is, en met de delete-toets houd ik grote schoonmaak in mijn teksten. Eén druk op de knop en weg is je fout.

Zou het niet geweldig zijn, als je ook in het gewone leven zo'n knop zou hebben? Dat je aan het eind van de dag zegt: 'Weg ermee, deze misstap is voorgoed verdwenen uit mijn leven.'

Want er kunnen dingen zijn, die je je leven lang blijven achtervolgen.
Je komt er maar niet vanaf.

Jezus zegt hier: 'Er is geen misstap, geen fout, die *niet* kan worden vergeven en uitgewist.

En als voorbeeld gebruikt hij Petrus, de leider van zijn leerlingen.

Johannes 21 begint heel gemoedelijk. De leerlingen van Jezus zitten gezellig met Hem te ontbijten op het strand, rond een knapperend kampvuur.

Maar dan opeens stelt Jezus een indringende vraag aan de *leider* van de groep.

'Simon, Hou je van me'?

Jezus noemt hem expres bij zijn eigen naam.

De bijnaam, Rotsman, Petrus, had hij later gekregen, van Jezus.

Maar deze Petrus was door het ijs gezakt. Daarom: **'Simon,** hou je van me'?

En dat tot drie keer aan toe.

Die frequentie is niet alleen heel ongemakkelijk.

Maar dat doe je normaal gesproken ook niet als vriend.

Alsof je twijfelt aan de oprechtheid van het antwoord.

Dus waarom doet Jezus dit?

Nou, een paar dagen eerder had dezelfde Petrus, ook bij een knapperend vuur, drie keer eenzelfde vraag gekregen.

Deze: 'Zeg, hoor jij ook niet bij Jezus?'

En toen zei hij drie keer achter elkaar: 'Ik weet niet waar je het over hebt.'

'Ik ken die man niet.'

En bij de laatste keer vloekte Petrus.

Nu komt diezelfde Jezus voor hem staan en vraagt drie keer: 'Hou je van mij, Petrus?' En bij de eerste keer was Jezus het scherpst: 'Hou je *meer* van mij dan de anderen hier?'
Waarom vraagt Jezus dat?

Omdat Petrus ooit had gezegd: '*Misschien zal iedereen u verlaten, maar ik niet!*' Dat hoorde hij natuurlijk terug in die opmerking van Jezus.

Pijnlijk.

Hoe reageert Petrus?

Hij gaat zichzelf niet verdedigen. Roept ook niet: 'Wat ben ik toch slecht!'

Hij zegt alleen maar: 'Ja, Heer, U weet dat ik van u houd'.

Drie 'ja's' tegenover zijn drie eerdere 'nee's'.

Er is ook niks meer van zijn bravoure over, dat hij beter zou zijn dan de rest.

Hij zegt alleen: 'U weet dat ik van u houd.'

Hoor je hoe hij niet rechtstreeks antwoordt, niet vanuit zichzelf, maar dat hij zijn liefde via de band speelt, via Jezus?

Niet: ik hou van u, maar ú weet dat ik van u hou.

Het is het antwoord van iemand die door een diep dal is gegaan en die beseft: als Jezus niet van mij was blijven houden, dan had ik hier nooit gezeten.

Maar wat gebeurt hier nou?

Is Jezus erop uit om Petrus even goed te laten voelen, hoeveel pijn hij Jezus heeft gedaan?

Was deze harde aanpak nou nodig?

Wat Jezus hier doet, is: hij helpt Petrus om zichzelf weer onder ogen te kunnen komen.

Dat is volgens mij de kern van dit verhaal. Jezus helpt iemand die zich kapot schaamde voor zijn verleden.

Reken maar dat Petrus ermee in z'n maag zat, wat een paar dagen eerder gebeurd was.

Dat weet Jezus en daarom komt hij naar Petrus.

Hij komt ervoor zorgen, dat Petrus weer met zichzelf durft te leven. Zichzelf onder ogen durft te komen.

Maar daarvoor moet er wel wat gebeuren. Het mes gaat erin. Jezus is hier als een chirurg die je lichaam opensnijdt, maar niet om je pijn te doen of om je te beschadigen, maar om de boosdoener uit je lichaam te halen.

Jezus legt de vinger op de zere plek, en dat doet zeer, maar het einddoel is: eerherstel.

Want na de pijnlijke vraag, komt meteen een opdracht van Jezus: 'Hoed mijn kudde. Ook tot 3 keer toe.

Jezus zegt daarmee tegen Petrus: 'Vergeet je schaamte, jij gaat de kerk (weer) leiden. Je wordt opnieuw een herder.'

Genezing van de wond en eerherstel; dat is wat Jezus dus met je doet als je 1-op-1 met Hem bent en jij je tekort richting Hem en je naaste erkent.

Wat hebben wij hieraan, aan dit ontroerende verhaal?

Heel veel, denk ik.

Waarom raakt het lied, gezongen door Claudia de Breij, *Mag ik dan bij jou* zoveel mensen?

Daar zit dit verlangen achter: ieder mens wil weten 'ben ik welkom?'

En dat verlangen heeft een spirituele kern: **ben ik welkom bij God?**

Want, als Hij bestaat, kom ik ooit een keer bij Hem uit.

En dan komt Johannes met dit verhaal. Petrus, die Jezus keihard aan de kant heeft gezet.

En Jezus, die zegt: "**Ik vergeef jou.**"

Dat is een boodschap voor ons allemaal. Hoe vaak je God ook opzij hebt gezet, hoe vaak je Hem ook hebt teleurgesteld, hoe ver je ook bij Hem vandaan bent gelopen, **Hij blijft van jou houden.**

Dat is het evangelie in een notendop. Ga je drie keer de fout in, dan word je drie keer in de armen gesloten door God.

Ga je duizend keer de fout in, dan is daar duizend keer Gods genadige omhelzing. Zie je hoe bevrijdend dat is?

Je krijgt niet maar een tweede kans, maar een oneindige kans bij God.

Dat noemen we: **genade.**

Het is dé specialiteit van het christelijk geloof.

Het kloppend hart van de kerk.

Haar *unique selling point.*

Er is niets wat de wereld meer nodig heeft dan dit.

Amen.